

N:o 15.
1898.

Prenumerationspris:
helt år kr. 2,00
trofjerdedels år. » 1,60
halft år. » 1,10
kvartal » 0,60
befordringsafgiften ej
inberäknad.

Utgifvare:
Gösta Settergren.
Redaktion:
E. Bergvall, E. Krantz,
E. H. Malmberg.

Annonspris:
10 öre pr □-cm.
Utgifningstid:
Den 10 och 25 i hvarje
månad.

25 Augusti
Första Årgången.

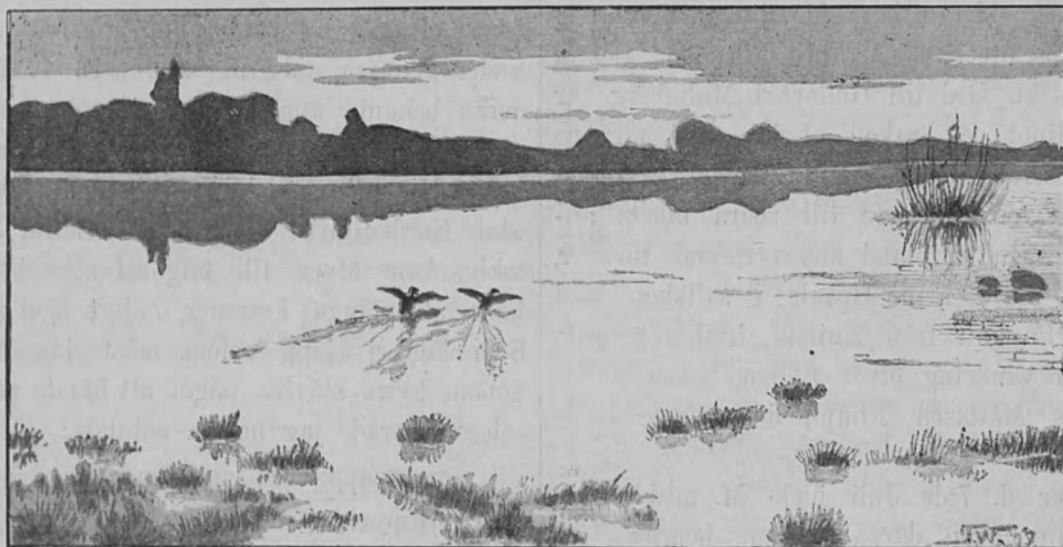
Två månaders vistelse i Lappland sommaren 1895.

För »Sport» af *Gunnar Sandberg.*

Forts. och slut fr. föreg. nummer.

Efter att hafva tagit farväl af hvarandra, drogo vi så åt hvar sitt håll, båda säkra att

kats finna vägen. Den öfverenskomna signalen gjordes, och länge stod det ej på, förrän vännen M. blef synlig, och vi tågade så mot Aborrträsk. Vid middagstiden voro vi välbehållna vid nyssnämnda ställe och bjödos på middag. Hvilade sedan ut till emot aftonen, då vi fortsatte vår

Sommarkväll i Norrland.

komma på rätt stråt. Det är ej så utan, att man känner sig något hopkrymt, då man ströfvar ensam häruppe, fjärran från människoboningar, hvilka ligga flera mil från hvarandra. Efter 3:ne timmars vandring var jag den, hvilken lyc-

färd. Under de 3 fjärdingsväg, hvilka återstodo oss till Wasarejärvi, fingo vi en ordentlig regn-skur öfver oss. Framkomna till Wasarejärvi, ämnade vi efter erhållet löfte använda en båt, tillhörande Nordvall. Men som gubben hade

gömt årorerna allt för väl, fingo vi bekväma oss att traska den oländiga väg, som återstod oss att komma hem. Våra vanliga plågoandar, myggen, fredade vi oss denna gång någorlunda för, genom att ingnida oss med tobaksolja. Mer än glada, stodo vi vid 4-tiden på morgonen utanför vår stuga. M. aftog på stugutrappen sina lappskor, hvilkas bottnar nu ej fans spår utaf. För att slippa gå på strumplästen hade han de sista dagarna lagt näfverbitar i skorna, hvilka han fann för godt att offra åt sophögen, sedan de nu troget tjänat ut på hans för sommaren sista och mödosammaste färd. En ordentlig rengöring af vår ömma lekamen var nu först nödvändig. Sedan detta var undanstökadt, fingo vi af vår värdinna thé med dopp, och hon var ej litet glad öfver att se oss lyckligt hemkomna från färden kring Lulevatten. Fortast möjligt kröpo vi sedan till kojs och sofvo lungt till långt fram på kvällen. Sedan jag fått något till lifs, gjorde jag en öfverblick öfver min samling, men måste dock snart sluta för att fortsätta den afbrutna sömnen. Till kl. 4 på morgonen varade denna, då jag vaknade vid att höra M. sjunga, detta nog ett tecken på att han var fullt uthvilad. Denna dag gjordes en färd till Gellevari Malmberg, där M. blef klippt och rakad af den ende häruppe boende barberaren, en frälsningssoldat. Samma dags afton voro vi nere till södra tågets ankomst, och sågo vi, bland andra resande turister, en fröken Cleve från Upsala i sällskap med en fröken Paykull från Knifsta, hvilka ämnade företaga en vandring öfver fjällen, ledsagade af lotsen Nils Mattsson Rimpi, den kände skidgångaren.

Söndagen d. 7:de Juli hade M. med anledning af sin dagen därpå ämnade hemresa, för fullgörandet af sin värnplikt, kaffebjudning för vårt värdfolk jämte några lappar.

Kl. 4,15 Måndagsmorgonen lämnade han mig för att resa söderut. Att det var litet besynnerligt att lämna honom nu, sedan vi så troget följt hvarandra den tid vi vistats häruppe faller ju utaf sig själf.

Det bästa fågellifvet häruppe var vid denna tid förbi, hvarför jag nu endast gjorde anteckningar öfver arter, som drogo söderut. Emedan jag gerna ville skaffa mig kännedom om, hvad slag af Sorkar, som funnos häruppe, gjorde jag för sådant ändamål 12 st. rättfällor, hvilka jag plaserade litet hvarstans i trakterna. För denna sysselsättning erhöj jag titeln Rättfångaren. Hvar afton sedan jag spändt dem, bar det iväg med fällorna på ryggen, samt, om vägen ej bar allt för långt, i sällskap med Miss Graneqvist. Hon hade nämligen fått vanan att smaka en och annan mus musculus, då jag nästan alltid hade någon sådan i fällorna. Skalbagggar fick jag äfven rätt ofta i dem, då de gått in för att smaka på betet eller lukta på spriten, den jag påhållt, för att det skulle osa bra.

Under dessa dagar anlände några studenter till Gellevari, i akt och mening att besöka Harsprånget, hvarför de ock sökte en lots att ledsaga sig. Detta var emellertid lättare sagt än gjort, ty ingen lots stod att få.

Min vän Korakej i sällskap med dottern Kathi, hvars fingrar nu voro fullständigt läkta, nedkom under samma tid till Gellevari. Många utaf deras bekanta uppsökte mig, för att köpa af det »hvita pulvret», hvilket de hört skulle vara så bra. Mitt alun gick, på så sätt, snart åt. En utaf Nordvallarne från Nännäsvaara, litet småtokig, kom äfven till mig att söka bot, ty han hade så många krämpor, enligt eget påstående. Som jag ej slapp honom, måste jag, för att bli honom kvitt, skriva något att hämta på apoteket och ordinerade jag honom sålunda:

Senapsapper och senapsprit för värk i kroppen.
Anthipyrin för hufvudvärk.

Fläderthe och kinakapslar för att få ett ordentligt svettbad.

Med detta recept drog han belåten sina färde, jag ej minst öfver att bli honom kvitt.

Som det kanske kunde intressera någon att se, hvad en del fåglar under en viss tid ätit, upptecknar jag efter egen iakttagelse häröfver en

Tabell:

Månad	Dato	Fågelart	Sankfåglar	Årskäl	Sand	Mygglarver	Siluror	Larver	Skalbaggar	Spindlar	Ett slags grässtrå	Rättor	Hjorton	Fvö
Juni	12	Stenfalk	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
"	"	Gökfalk	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Juli	15	Småspof	—	—	1	—	—	—	1	1	—	—	1	—
"	"	Grönbenta Snäppan	—	—	1	1	—	—	1	—	—	—	—	—
"	19	Gråsiskan	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
"	25	Ljungpiparen	—	—	1	—	1	1	1	1	—	—	—	—
"	"	Fjällpiparen	—	—	1	1	—	—	1	1	—	—	—	—
"	7	Warfågel	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	1
"	"	Lafskrikan	1	—	1	1	1	1	—	—	—	—	1	1
"	9	Gluttsnäppan	—	—	1	1	—	—	—	1	—	—	—	—
"	"	Svartgrå Snäppan . .	—	—	1	1	—	—	1	1	—	—	—	—
Juni	11	Brednäbbad Snäppa	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—

Sista dagarne i Juli gjorde jag allt klart för min hemresa. Sände därför min packning till Luleå, men ämnade själf taga vägen öfver Haparanda. Så iordninggjorde jag skott för vandring ned till Kalix, hvarifrån jag med båt for till Haparanda. Fick äfven det nöjet, att se den finska staden Torneå, då ju endast Torne elf skiljer dessa båda städer.

Sjöresan hem varade öfver 5 dagar, medan det värsta väder, man någonsin kan föreställa sig, var rådande. Ångaren måste ligga i Sundsvall en half dag, ty att gå ut till hafs igen var nära nog en omöjlighet.

Då vi emellertid vid 10-tiden på kvällen vågade försöket och just stucko om »yttersta skäret», fick båten en ordentlig sjö, för hvilken jag trodde han för alltid skulle lägga sig. Vi framkommo emellertid utan vidare äfventyr till Stockholm, och dagen därpå, en Söndag, trampade jag åter Upsala gator.

Härmed avslutar jag min anspråkslösa beskrifning öfver denna för mig oförgätliga lapplandsresa, för hvilken jag har att tacka min mångåriga principal herr konservatorn och riddaren Gustaf Kolthoff, som gjort det möjligt för mig att företaga densamma. Har den tillika kunnat intressera några af »Sports» ärade läsare, så anser jag mig tillfullo belönad i egenskap af dillettantförfattare.

Till sist vill jag citera J. O. Wallins vackra sång:

»Ack! när så mycket skönt i hvarje åder
Af skapelsen och lifvet sig förräder,
Hur skön då måste själfva källan vara,
Den evigt klara.»

En sommarfärd.

Några anteckningar från en fotvandring.

För »Sport» af Jac.

Forts. fr. föreg. nummer.

På krönet af en liten sluttning låg en vacker bondgård. Där gingo vi in för att äta middag. Vi framställde vår anhållan för »kära mor» på stället, som vänligt bådo oss stiga in i »helgdagsstugan». Det var ett stort, ljust rum med tapeter i hjärta färger och långa, väggfasta bänkar, försedda med dynor. Öfver det hela låg en hemtreflig och gammalsvensk prägel.

Och samma goda intryck fick man af invånarne i detta präktiga bondehem. De voro visserligen enkla människor utan bokliga kunskaper, men hjärtats bildning öfverskyldde okunnigheten, och öfver de grofva dragen spelade ett vänligt leende. —

Någon har sagt: »Nerike är Sveas dotter, och dess kvinnor äro sköna». Detta hade här sin fulla riktighet. Den nu något korpulenta husmodern hade varit en vacker »jänta»; det var ej svårt att se. Den unga dottern var nästan en skönhet. Hon var kanske något lång, men bar sin kropp som en drottning och hade en ståtlig figur. Pannan var bred och höghvälfd under ett yppigt hår, lockigt utom tillhjälp af tång och spritlampa, näsan var rak, munnen bestämd. Men det bästa af allt var ögonen. De spelade så käckt under fint penslade ögonbryn; och blicken var så trofast och god. Det var en ståtlig kvinna, och skönhet log från de nordiska dragen. — Men hennes språk, Nerikes tungomål, var icke vackert. Det var ett hväsande på i, som lät löjligt, men långt ifrån harmoniskt.

Nu var vår enkla måltid framdukad. Den bestod af svensk husmanskost, bjöds oss med svensk gästfrihet och åts med svensk aptit. Sedan vi efter många svårigheter från husmoderns sida erlagt en ringa ersättning för hennes besvär, startade vi ånyo.

(Forts.)

Från Sportvärlden.

De elfva engelska simmarnes besök i Sverige.

Stockholm den 22 aug. 1898.

Måndagen den 15 aug. kl. 1/2 11 på kvällen såg man dir. Ol. Köhler jämte några andra medlemmar af Stockholms simsällskap samlade vid Centralstationen. De hade infunnit sig för att hälsa de engelska simmarne välkomna.

Kl. 10,35 rullade äfven tåget in på stationsområdet, medförande de långväga gästerna. Den engelska simmaretruppen hade blifvit ökad med en man, nämligen mr G. Robinson. Mr R. Blackskaw åtföljde sina landsmän i stället för mr A. J. Gough, som blifvit förhindrad.

Truppen utgjorde sålunda elfva man. Grosshandlaren Eric Tjäder ökade dock den lilla samlingen gentlemän till ett dussin. Han hade, excentrisk som vanligt, klädd i en dampälskrage och cigarrlåda mött engelsmännen i Göteborg. Ja, d. v. s. han hade Sv. segelsällskapets mössa på hufvudet och dess uniform på sin stofthydda; cigarrlådan hade han under den ena och pälskragen under den andra armen.

De samlade svenskarne följde sina gäster till Hotel W. 6, som skulle blifva deras logi under vistelsen härstädes.

På tisdag kl. 1 voro engelsmännen samt några representanter för den svenska pressen och simkonsten inbjudna till dir. Köhler, hvilken gaf lunch för de engelska gästerna.

Härvid talade dr Abraham till dir. Köhler samt utbragte ett lefve för honom, hvilket enligt engelsmännens anslående sedvänja beledsagades af sången:

For he's a jolly good fellow
 For he's a jolly good fellow
 For he's a jolly good fellow, fellow,
 and so say all of as
 Hep, Hep, Hurray
 Hep, Hep, Hurray
 Fo-o-r he's a jolly good fell-low.

En hel massa skålar föreslogos dessutom. Major W. G. Balck talade till engelsmännen, »sportens herrar», mr Campell svarade och betecknade i sitt anförande hr majoren såsom »svenska sportens furste». Mr Salaman höll ett humoristiskt tal för den svenska kvinnan samt drack, brilljerande med sin kunskap i det svenska

språket »alla vackra flickas skål». Fröken Aspman svarade å »alla vackra flickas» vägnar. Samtliga skåltalen höllos på engelska.

Tisdagseftermiddagen använde engelsmännen till att stifta en närmare bekantskap med hr Tjäder, i hvilken de blifvit särskildt förtjusta. Hans namn vållade dem mycket hufvudbry. Antingen fick han heta Tjäder eller också Chedar. Den skämtsamme mr Salaman, som »volar» med svenska glosor, kallade honom ömsom »chedarost», ömsom »gammal ost». Engelsmännen höllo gärna till godo med den »pudding» (mr Salamans uttryck) af svenska, engelska, tyska och franska, som deras svenska vänner bestodo dem.

Stockholms simsällskaps årshögtid, som plägar anordnas den 26 aug. hvarje år, hade med anledning af engelsmännens besök blifvit framflyttad. Årsfesten hade dessutom delats i tvänne uppvisningar, den 17 och 18 dennes.

Trotsande hällregnet, men med godt hopp att åtminstone kunna få en god plats, passerade jag den 17 aug. kl. 5 e. m. simskofans portar. Jag hade dock bedragit mig. En rätt stor åskådareskara hade infunnit sig; herrar med blottade smalben och damer med eleganta klädningar och genomvåta strumpor. En hel skog paraplyn förmörkade himmelen. Skvatt, skvatt lät det då jag trängde mig fram bland åskådarna, ty vattnet stod ett par tum högt på träbroarne samt bildade en präktig sol kring min sko för hvarje steg, jag tog.

Snart var dock vattnet ofvanifrån glömt för det, som fanns nere förut. Amiral Lagerberg gaf nämligen tecken till uppvisningens början med ett tal, hvori han hälsade de engelska gästerna välkomna till Sverige. Dr Abraham besvarade amiralens tal, hvarefter musiken spelade upp »Good save the queen», hvilken åhördes stående af de närvarande.

Därefter uppträdde ett trettio-tal gossar med hopp från trampolinerna och simning i kadrilj samt gjorde sin lärare den bästa heder. Den lilla afdelningens sammanhållning och disciplin slog särdeles an på engelsmännen.

De äldre manliga simmarne uppträdde sedan under uppvisningens förlopp i dykning, svigthopp och trampolin hopp. Alla hoppen gingo med den öfverlägsna elegans och säkerhet, som endast svenska simmare kunna prestera.

Glansnumret i uppvisningen var damernas uppträdande. Med nästan lika stor smidighet och kanske större elegans utförde de sina hopp från trampolinerna. Två af de djärfvaste hänförde publiken med hvarsitt kraftigt hufvudhopp från tornet. De voro icke häller några nybörjare i vattnet. Deras flytning i stjärna var det vackraste man gärna kunde få se. I ett ögonblick hade alla intagit sina platser, och i nästa var stjärnan färdig. Ankaret var icke sämre än stjärnan. Också blefvo engelsmännen alldeles förtjusta i våra simmerskor. Mr Henry sökte särskildt upp den styfvaste tornhopperskan och gaf henne sin komplimang.

Den största dragningskraften i uppvisningen var dock engelsmännen. De uppträdde och visade en del olika simsätt, som användas i England och Indien.

Indisk simning liknar mest vår s. k. hand öfver sida sim. Skillnaden ligger däri, att man vid den indiska simningen saxar med benen. Denna simmetod drifver knappast mer än den svenska, men är mycket mera tröttande. Den s. k. engelska simningen återigen ger mera fart. Vid denna metod ligger simmaren på den ena sidan samt begagnar den ena armen ungefär som en åra, under det att den andra är sträckt framåt för att klyfva vattnet. Benen saxas liksom vid indisk simning.

Engelsmännen gäfvö dessutom uppvisning i en utomordentligt väl genomtänkt metod för räddning af drunknande. Utrymmet tillåter oss icke att beskrifva de olika grepp och rörelser, som de utfunderadt för alla eventualiteter. Det vore önskvärdt att svenskarne finge blicken öppen för fördelen af metodisk undervisning i räddning af drunknande. I England är dylik undervisning obligatorisk vid gymnastiken i de flesta skolor.

Herrar W. Henry och S. J. Monks uppträdde till sist i scientific and fancy swimming. Särskildt mr Henry var en öfverdådigt skicklig simmare.

Uppvisningen torsdagen den 18, hvilken hedrades af prins Carls närvaro, gynnades af det härligaste väder. Uppvisningen öppnades med promotion af jubelmagistrar. Promotor, vice härads höfding P. L. Eurenus höll ett kraftigt tal om idrottens, särskildt simningens stora betydelse.

Sedan promotor bekransat sig själf, öfverlämnades under några anslående ord hederstecknet, eklöfskransen, till grosshandlaren A. Wallberg. Härads höfdingen framhöll hr Wallberg såsom ett levande exempel på simidrottens fysiska nytta.

Förutom hr Wallberg fingo expeditionssekreteraren F. H. Hjortsberg och A. F. Sedström mottaga jubelmagisterkransen. Endast hr Wallberg var dock närvarande.

Till hedersledamot af simsällskapet kallades konteramiral Lagerberg. Till ständiga ledamöter kallades samtliga de engelska simmarne. De elfva engelsmännen jämte folkskolinspektören C. G. Bergman dekorerades med sällskapets silfvermedalj.

Svenskarne uppträdde därefter i kappsimmning öfver hinder samt afklädning i och under vattenytan. En af afklädarna var iklädd full kostym, storstöfler och oljekostym. Damerna visade sig om möjligt ännu skickligare än föregående dag.

Herrarne hoppade, som vanligt, sina »mollbergare», »halfannan», »baklänges» och »tyska» från trampolinerna. Eric Tjäder glänste i svigthopp.

Engelsmännen uppträdde liksom föregående dag med konstsimning. Mr Henry visade prof på en kolossal uthållighet. Först var han med på en kappsimmning å ungefär 150 meter. Omedelbart därefter lät han sina kamrater knyta in sig i en säck, hvar på han flöt inbunden i och löste sig ur densamma. Sedan fick han hvila under svigthoppningen, hvar på han på prins Carls begäran måste i och visa den ytterst ansträngande scientific and fancy swimming. Därefter hade han att ögonblickligen intaga sin plats i Waterpolo.

Waterpolo är ett mycket roande bollspel i vattnet, men med tämligen invecklade regler. På samma gång det är ett nöje, är det en utmärkt gymnastik och en god öfning i simning.

Senare på kvällen voro de engelska gästerna inbjudna till supé å Hasselbacken. Härvid utbragte amiral Lagerberg först konungens skål, och sedan ett fyrfaldigt leve höjts för h. m:t, föreslog amiralen en skål för engelska drottningen. Skålen dracks under det den engelska folksången spelades. Amiralen vände sig sedermera till de engelska simmarne. Han tackade dem för att de hörsammat inbjudningen och hoppades, att de skulle medföra goda minnen till England.

Dr Abraham svarade värtaligt och framhöll svenskarne skicklighet i simsporten och deras gästfrihet. Mr Henry talade till de svenska simmarne. Han hade gästade flera nationer, men hyllade den åsikten, att svenskarne, åtminstone i hoppning och dykning, otvivelaktigt stode främst. Mr Henry påstod, att sådana prestationer, som de svenska damerna hade uppvisat, fanns icke motstycke till i hela världen. Han bad de närvarande framföra engelsmännens komplimang till alla svenska simmerskor.

Dr Abraham öfverlämnade The Life Saving Societys ledamotstecken till amiral Lagerberg, major Balck och direktör Köhler. Han bad äfven amiralen öfverlämna samma hedertecken till prins Carl.

* * *

Det nyttiga i en sådan färd, som den, hvilken de elfva engelska gentlemen företagit till Sverige, är, att svenskarne få en del nya idéer i simning. I engelsmännens s. k. »vetenskaplig och roande simning» fanns en hel del mycket svåra rörelser, hvilka öfvande i hög grad drifva konsten att röra sig lugnt och snabbt i vattnet. Våra skickligaste stockholmssimmare hafva redan lärt sig de flesta af engelsmännens konststycken. Att engelsmännen ligga före i kappsimmning är en helt naturlig sak. England är ju sportäflingarnes hemland, och där finnas många klubbar, som hafva kappsimmning till sin hufvuduppgift. I Sverige hafva vi endast en enda rent sportslig simförening, nämligen Stockholms kappsimmingsklubb. Våra simsällskap arbeta i en helt annan riktning. Hvad som dock mest fattas oss i Sverige är ett »The Life Saving Society».

Äfven engelsmännen torde haft nytta af sin simmarefärd. Den så roande och stärkande hoppporten ligger helt och hållet nere i England. I de praktiskt värdefulla dyknings- och afklädningsprofven, ja, äfven i flytning, i synnerhet då det är fråga om samöfning i detta sistnämnda, ligga svenskarne betydligt öfver.

Forts. i n. n.r.

Stockholms kappsimmingsklubb hade söndagen den 21 aug. kl. 9 f. m. anordnat hopptäflan i Stockholms stads bad- och siminrättning.

Raka hopp för seniorer:

1:sta pris:	Hj. Johansson för '43	points.
2:dra »	A. Borglund » 38	»
3:dje »	K. Pettersson » 37	»

Variierande hopp för seniorer:

1:sta pris: B. Mollberg för 56 points.
2:dra » I. Pettersson » 52 »

Raka hopp om Tjäders vandringspokal:

1:sta man blef Hj. Johansson med 35 points, närmast kom V. Granström med 33 points.

Samma klubb hade lördagen den 20 aug. anordnat kappsimmning å 500 meters bana för juniorer. Första pristagare blef S. Bergvall, tid: 10 m. 51 sek.

Sim- och kapproddtäflingarna den 21 aug. vid Djurgårdsbrunnsviken ägde rum kl. 1 e. m.

Roddtäflingarna.

Något efter kl. 1 gick första starten. Bogserångaren Loke, å hvilken starter, tidtagare samt representeranter för pressen befunno sig, ångade ut till den vanliga startplatsen vid Lido ej långt från Djurgårdsbrunnsvärdshus. Målet var såsom förut förlagdt vid militärbadhuset ett stycke förbi båthuset.

Första täflingen roddes i s. k. single-sculls och var öppen för alla medlemmar af Stockholms roddförening. Distansen i såväl denna som de följande roddtäflingarna var en engelsk mil och priset en af hr C. Samson skänkt vandringspokal af silfver samt bronsmedalj. Första starten erbjöd emellertid föga af intresse. Endast tvänne ynglingar täflade: S. Boman och B. Roosval. Den förre högg vid starten så kraftigt i att han allt ifrån första början distanserade sin medtäflare och kom in som segrare med flera båtlängder.

Nästa täfling stod mellan de båda fyraårade, utriggade och klinkbygda kapproddbåtarna Albion och Oscar, bemannade med medlemmar af Stockholms roddförening. Äfven här blef utgången redan från början gifven. Oscar startade med kraft och tog genast ledningen samt passerade målet med åtskilliga båtlängders försprång.

Den sista täflingen skedde liksom den första i single-sculls och var öppen för medlemmar af Stockholms roddförening, hvilka icke förut startat i offentlig täflan i single-sculls. Endast tvenne täflade: Chr. Soldan och A. Hök. Äfven denna täfling blef skäligen intresselös, i det Hök genast visade sig absolut öfverlägsen sin motståndare och kom in som segrare med nära en minuts försprång.

Af åtskilligt mycket större intresse blefvo de båda

täflingarna i kappsimmning,

af hvilka en skulle stånda mellan engelsmän och svenskar. Man emotsåg med en viss spänning, i hvad mån de våra skulle uthärda dusten med de kraftfulla Albionsönerna.

Först täflade svenskarne ensamma. Distansen var ej mindre än 1,000 meter och hufvudpriset utgjorde en af Stockholms kappsimmingsklubb utställd vandringspokal, hvilken nu för första gången var föremål för täflan. Sju simmare startade, däraf en från Uppsala.

Täflingen följdes genast från början med det största intresse, och den långa distansen gaf såväl Loke som de många roddbåtarna godt tillfälle att göra simmarne

sällskap och följa täflingen i alla dess faser. Tvänne af simmarne blefvo genast ohjälpligt efter och funno sig föranlättna att snart låta uppdraga sig ur vattnet i en medföljande roddbåt.

Ledningen innehades under hela tiden af hr K. E. Hallberg, medlem af Stockholms kappsimmingsklubb. Han sam också in med glans som segrare och motogs med dånande applåder. Vandringspokalen stannar sålunda tills vidare i klubbens ägo. En rätt skarp strid utkämpades på återvägen från vändprickarne mellan andre och tredje man, stockholmaren E. Ericsson och uppsaliensaren Lychnell; de inkommo emellertid i nämnd ordning med endast en sekunds tidsskillnad.

Kom så dagens intressanta nummer: täflingen mellan svenskar och engelsmän.

Det blef en het strid. Engelsmännen klände till med sin »indiansimning» och sköto likt pilar genom vattnet. Främst »hjulade» mr Henry, tätt följd af sina landsmän Klafthenberger och Monks; de öfriga engelsmännen och samtliga svenskarne bildade resigneradt eftertruppen. Under den korta distansen, 100 meter, ändrades dock ordningen i någon mån, i det den unge, kraftfulle Klafthenberger ej långt från målet sköt förbi den mera korpulente Henry och klef upp på bryggan som n:r 1, hälsad med ljudliga bifallsrop. N:r 2 blef Henry, n:r 3 Monks och först i fjärde numret kom en svensk, uppsaliensaren Björkman. Äfven i 5:te och 6:te numren kommo svenskar.

»English handicap».

Utom programmet undfagnade oss engelsmännen med en extra täfling: english handicap. Denna täflan hade sitt största intresse däri att den för oss var ny, men den lade därjämte i dagen de engelske gästernas framstående egenskaper såsom simmare. Unge Klafthenberger skar här en ny lager, i det han inkom såsom segrare.

Till slut roade mr Henry och en framstående svensk simmare och hoppare publiken med några komiska nummer som väckte mycken munterhet. Mr Henry applåderades dessutom energiskt för diverse evolutioner och dykningar.

Prisutdelningen

förrättades därefter å platsen framför klubbhuset. Major Balck framhöll först med några ord sportens betydelse såsom bringande hälsa, kraft och friskt sinne, såsom förenande olika samhällslager i broderskap och ädel täflan. Han vände sig också till engelsmännen på deras språk och tackade dem för deras besök samt erinrade slutligen om att dagens idrottsfest hade en dubbel betydelse, i det med denna fest Stockholms roddförenings nyuppförda båthus blef invigdt. Dr Abraham svarade med några erkännsamma ord och tackade för den gästfrihet han och hans landsmän här rönt. Prisutdelningen, förrättad af major B., följde så enligt följande lista.

Kapprodd:

1:a täflingen: S. Boman, vandringspokal och bronsmedalj, 7 m. 43²/₅ s. Medtäflarens tid var 8 m. 32¹/₅ s.
2:a täflingen i det segrande laget å Oscar: C. Soldan, Hj. Vallentin, A. Hök, B. Roosval (stroke) och

J. Clemens (styrman), bronsmedalj, 6 m. 57 $\frac{1}{5}$ s. Tiden för Albion var 7 m. 15 $\frac{2}{5}$ s.

3:e täflingen: A. Hök, bronsmedalj, 7 m. 55 $\frac{1}{5}$ s. Medtäflarens tid var 8 m. 32 $\frac{4}{5}$ s.

Kappsimning:

1:a täflingen: 1:a pris, vandringspokal och Stockholms kappsimningsklubbs silfvermedalj med mästerskapstecken, Karl E. Hallberg, tillhörande nämnda klubb, 19 m. 32 $\frac{4}{5}$ s.; 2:a pris, silfvermedalj, Eric Ericsson, samma klubb, 21 m. 1 $\frac{2}{5}$ s.; 3:e pris, bronsmedalj, T. Lychnell, Idrottsföreningen Kamraterna i Uppsala, 21 m. 2 $\frac{2}{5}$ s. Extra pris erhöill D. Gunnarsson, Stockholms allm. simförening, 21 m. 3 s. Närmast kom C. Johansson, 21 m. 41 $\frac{1}{5}$ s.

2:a täflingen, nationell och internationell: 1:a pris, L. Klafthenberg, 1 m. 32 s.; 2:a pris, W. Henry, 1 m. 33 $\frac{2}{5}$ s.; 3:e pris, S. J. Monks, 1 m. 40 $\frac{1}{5}$ s. Samtliga dessa erhöillo silfverpokaler och silfvermedalj; 4:e pris, P. Björkman, Idrottsföreningen Kamraterna i Uppsala, 1 m. 45 s. Närmast kom Eric Ericsson, 1 m. 54 $\frac{2}{5}$ s.

Efter prisutdelningen blefvo dagens hjältar, engelsmannen Klafthenberg och svensken Hallberg »hissade» under dånande hurrarop.

Härmed var söndagens särdeles intressanta och lyckade idrottsfest till ända.

Vid handicapsimningen å 100 meter eröfrade herr Carl Johansson den af mr L. Klafthenberger skänkta pokalen; tid: 1 m. 41 $\frac{2}{5}$ sek.

Vid denna täflan sam herr Hj. Johansson på den kortaste tid, som någonsin summits i Sverige, nämligen 1 m. 36 $\frac{3}{5}$ sek.

Ett "The Life Saving Society" i Sverige har startats af amiral Lagerberg, bankir Burman och major Balck. Detta beslut fattades i måndags vid den fest, som herr Axel Burman anordnat för de engelska simmarne på Sandhamn.

Då så framstående personer, som de ofvannämnda, stå i spetsen för det behjärtansvärda företaget, är det att hoppas dess fullbordande inom en ej allt för aflägsen framtid. Bankir Burman har skänkt tusen kronor såsom grundplåt för det påtänkta sällskapet.

Forts. från föreg. nummer.

Svenska Idrottsförbundets 3:dje mästerskapstävlingar i dragkamp, femkamp och brottning, som på grund af väderleken uppsköts till måndagen d. 1 aug. utföll som följer:

Dragkamp:

1:sta pris silfvermedalj och mästerskapstecken Sundbybergs Idrottsklubb.

Följande i laget erhöillo bronsmedalj: W. Dahl, G. Hammarin, C. Vesterlund, L. H. Larsson, C. V. Kjellin, J. E. Åkerblom, Th. Linderman, Knut Öhlin.

Femkamp:

1:sta pris silfvermedalj mästerskapstecken och lagerkrans C. E. Helgesson, Ö. I. S.

2:dra pris, silfvermedalj, Fr. Frise, Ö. I. S.

Brottning:

1:sta pris silfvermedalj, mästerskapstecken och

pokal skänkt af grosshandlaren Robert Francke, C. E. Helgesson, Ö. I. S.

2:dra pris silfvermedalj G. Larsson, M. I. S.

3:dje » bronsmedalj Th. Andersson G. A. & I. S.

4:de » » A. Skånberg, M. A. K.

5:te » » O. Hellstedt, S. A. F.

Roddtävlingar i Malmö. Från Malmö telegraferas den 14 augusti: Malmö roddklubb hade i dag anordnat kapprodd därstädes, i hvilken roddklubbar från ömse sidor af sundet deltog. Vädret var synnerligen gynnsamt, i det att sjön låg nästan lugn.

I juniorsloppet segrade Helsingborgs roddklubbs Drott, hvarefter Köpenhamns, Landskrona och Malmö roddklubbers båtar inkommo i nu nämnd ordning.

I hufvudloppet om Öresundspokalen — den bekanta vandringspokalen som vunnits två gånger åt Landskrona, en gång åt Köpenhamn och två gånger åt Malmö, och hvilken skulle stanna hos den som eröfrade honom för tredje gången — blef Landskrona roddklubb segrare och sålunda slutlig innehafvare af pokalen. I täflingen blef Malmöklubben n:o 2 och Köpenhamnsklubben n:o 3.

Idrottsklubben, Stockholm, hade Söndagen den 14 Aug. anordnat tävlingar i fri idrott för seniorer å Svea ingenjörbataljons idrottsplan. Dessutom försiggick juniortävlingen i häcklöpning. Följande pris vunnos:

I. Häcklöpning: 91,4 m. (100 yards) för juniorer. 1:a pris bronsmedalj, Joel Söderman 15 $\frac{3}{5}$ s. 2:a dito bronsmedalj Carl Söderman 15 $\frac{4}{5}$ s. II. Höjdsprång öfver ribba (utan satsbräde) seniorer: I:a pris silfvermedalj och silfverbägare H. Rundberg 1,60 m. 2:a silfvermedalj Frithiof Behrens 1,55 m., 3:e bronsmedalj Gust. Rundberg 1,55 m., 4:e bronsmedalj Johan Wirtanen 1,50 m. III. Spjutkastning: 1:a pris silfvermedalj H. Rundberg h. 33,99 v. 26,50 = 60,49 m. 2:a dito silfvermedalj Frans Miettinen h. 32,84, v. 22,09 = 54,93. 3:e dito bronsmedalj Axel Behrens. 4:e dito bronsmedalj Edvin Nilsson. IV. Häcklöpning: 91,4 m. (100 yards) 1:a pris klubbens rekordmedalj till Gust. Rundberg för skandinaviskt rekord tid 13 $\frac{4}{5}$ s. (föregående rekord satt af F. Behrens var 14 $\frac{3}{5}$ s.) 2:a dito silfvermedalj F. Behrens tid 14 $\frac{3}{10}$ s. 3:e dito bronsmedalj H. Rundberg 14 $\frac{4}{5}$ s. 4:e dito bronsmedalj Axel Behrens 15 $\frac{7}{10}$ s. V. Kulstötning: 1:a pris silfvermedalj E. Nilsson h. 9,19 v. 7,11 = 16,30 m. 2:a dito silfvermedalj F. Miettinen h. 8,71 v. 7,41 = 16,12 m. 3:e dito bronsmedalj H. Rundberg h. 8,47 v. 7,34 = 15,81 m. 4:e dito bronsmedalj J. E. Lindgren h. 8,20 v. 6,51 = 14,71 m. VI. Stafsprång: 1:a pris silfvermedalj och silfverbägare F. Miettinen 2 m. 70 cm. 2:a dito bronsmedalj Gust. Rundberg 2 m. 60 cm. 3:e dito bronsmedalj H. Rundberg 2 m. 30 cm. VII. Diskuskastning: 1:a pris silfvermedalj F. Miettinen 23,70 m. 2:a dito silfvermedalj Karl Pettersson 21,83 m. 3:e dito bronsmedalj H. Rundberg 21,40 m. 4:e dito bronsmedalj Johan Wirtanen 21,88 m. VIII. Längdsprång (utan satsbräde): 1:a pris klubbens rekordmedalj till Gust. Rundberg för skandinaviskt rekord 6 m. 17 cm. (föregående rekord 6,03 satt af Harald Andersson i Göteborg). 2:a dito silfvermedalj Frithiof Behrens

5 m. 80 cm. 3:e dito bronsmedalj H. Rundberg 5 m. 72 cm. 4:e dito bronsmedalj Axel Behrens 5 m. 45 cm. 5:e dito extra silfverbägare Joel Söderman 5 m. 22 cm. IX. Stångstörtning: 1:a pris silfvermedalj F. Miettinen 9,04 m. 2:a dito silfvermedalj Johan Wiranen 9 m. 3:e dito bronsmedalj Sven Björk 9 m. 4:e dito bronsmedalj Edvin Nilson 8,65 m. X. Femkamp: Segrare F. Miettinen silfvermedalj. 2:a pris bronsmedalj H. Rundberg.

Idrottsföreningen Kronan hade Söndagen den 14 Aug. anordnat täflingar, hvarvid följande resultat uppnåddes:

Stafsprång: 1:a pris, silfvermedalj, E. Olsson; 2:a pris, bronsmedalj, J. Berg.

Brottning: 1:a pris, silfverbägare, Alb. Jonsson; 2:a pris, sportredskap, V. Hulting.

Uthållighetslöpning: 1 eng. mil (1,609 m.), 1:a pris, silfvermedalj, V. Akerstedt, 5 min. 17 sek.; 2:a pris, bronsmedalj, S. Hvinkvist, 5 min. 18 $\frac{3}{5}$ sek.

Upsala Idrottsklubbs velocipedtäflingar i söndags gynnades af ett utmärkt väder, dock blåste en rätt hård vind. En ganska talrik människoskara hade infunnit sig för att åse täflingarna.

Start och mål voro förlagda vid Nöden.

Resultaten blefvo:

5,000 meter med vändpunkt:

1:sta pris silfvermedalj herr Ivar Lundgren 7 m. 25 $\frac{4}{5}$ s. (record); 2:dra pris bronsmedalj herr Gustaf Bergman 8 m. 35 $\frac{3}{5}$ s.; herr Rudolf Almgren utgick.

Samtidigt täflades om Svenska Hjulförbundets medaljer för kappridt å landsväg, hvarvid herr Lundgren eröfrade förbundets guldmedalj å 5,000 meter.

I 10,000 meters loppet erhöill herr I. Lundgren förbundets bronsmedalj för 19 m. 21 s. Herr Almgren använde 19 m. 34 $\frac{4}{5}$ s. Herr Löfgren 19 m. 55 $\frac{1}{5}$ s.

Om söndag håller klubben distanstäflan å 10 ny-mil Upsala—Tierp—Upsala med start vid Svartbäckstull och å tid som kommer närmare att bestämmas.

Idrottsföreningen Thor har under juli månad afhållit följande täflingar.

Hastighetslöpning 100 m.:

1:a pris Birger Jarl; 2:a pris Gustaf Berglund.

Spjutkastning:

1:a pris Elias Bellander; 2:a pris Sixtus Jansson.

Höjdsprång:

1:a pris Sixtus Jansson; 2:a pris Elias Bellander.

Gång 2,500 m.:

1:a pris Elias Bellander; 2:a pris Birger Jarl.

Kulstötning:

1:a pris Heribert Pihl; 2:a pris Birger Jarl.

Häcklöpning 55 m., 5 häckar, 90 cm. höga:

1:a pris Sixtus Jansson; 2:a pris Birger Jarl.

Längdsprång:

1:a pris Birger Jarl; 2:a pris Sixtus Jansson.

Diskuskastning:

1:a pris Birger Jarl; 2:a pris Seth Brundin.

Uthållighetslöpning 1,500 m.

1:a pris Karl Malmberg; 2:a pris John Claësson.

I. F. K.

I. F. K. I., Upsala. Kretsens silfvermedalj i spjutkastning har eröfrats af hr John Ahlberg för uppnådda kast, h. h. 37 m. + v. h. 27,17 m. = 64,17 m. Både höger- och vänsterkastan äro I. F. K.-rekord.

Referat från täflingarne i Eskilstuna inkommer i nästa nummer.

Bernhard Öberg & C:o

Velocipedaffär

UPSALA, SVARTBÄCKSG. 14

försälja:

FRAM, eget fabrikat

Crescent, Rambler, Columbus,

WIKLUNDS NORDSTJERNAN

Homér m. fl.

Lager af tröjor, strumpor, mössor m. m.

"Stoewers Greif"

den för sin hållbarhet och lätta gång kända och mycket omtyckta velocipeden säljes genom undertecknad.

Maskinerna tagas direkt från fabriken.

Då flere köpare rekvirera på en gång erhålles hög rabatt.

Betryggande garanti.

Arvid Törnblom,
Storgatan 24, 1 tr.

RUDOLF ÖSTERBERG

Segelmakeri,

Tågverkshandel,

Rikstelefon 566.

Allm. telefon 20 05.

Lager af: Tågvirke, Segelduk, Flaggor, Block, Wierope, m. m. till-utrustning af kuttrar och större fartyg.

Sportpriser

såsom Dryckeskannor, Pokaler, Bägare, Dryckeshorn m. m. Bäst och billigast från

Juvelerare M. W. Rothoffs fabrik, Upsala.

Sportmärken och Medaljer alla slag på beställningar.